

En audiència al President Antoni Dalmau

El Rei encoratjà la tasca de la Diputació de Barcelona

El Rei Joan Carles I rebé recentment, el president de la Diputació de Barcelona, senyor Antoni Dalmau, en una audiència que li havia estat sol·licitada després de la presa de possessió d'aquest en la darrera renovació de la Corporació barcelonina. L'audiència se celebrà en el Palau d'Orient el passat dia 30 de setembre, en el despatx particular de Sa Majestat.

En el decurs de la conversa que mantingueren, el Rei Joan Carles I s'interessà per les activitats que porta a terme la Diputació de Barcelona en el nou context de l'Estat de les autonomies, tot expressant la seva admiració per algunes de les institucions que gestiona la Corporació barcelonina. En concret féu referència a la Biblioteca de Catalunya, al Museu Marítim de Barcelona i als Parcs Naturals.

El Rei Joan Carles I encoratjà el president Dalmau a prosseguir la tradicional tasca de suport als municipis i, especialment, els municipis petits que no disposen de mitjans tècnics i econòmics per afrontar satisfactòriament les seves necessitats.

En finalitzar l'entrevista, el president Dalmau, en nom de la Corporació, lliurà al Rei dues obres de Lola Anglada. Concretament una escultura de bronze que representa el personatge literari de «La ben plantada» i el llibre «Visions barcelonines (Botigues, obradors i cases de menjar y beure)» amb textos de Francesc Curet i il·lustracions de la popular i estimada artista de Tiana.

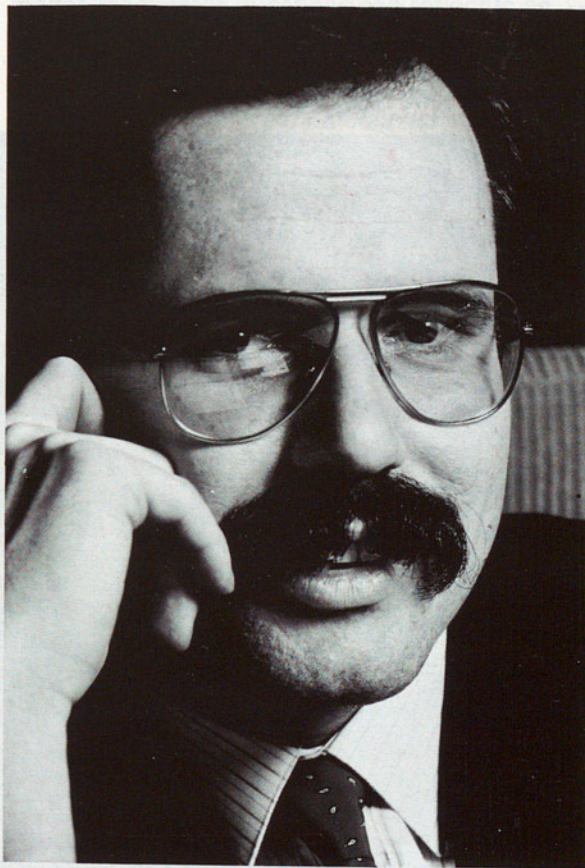
Miscel·lània

Les institucions, com les persones, tenen una identitat espiritual específica que a voltes és difícil de ser copsada per un observador superficial. Segons la llei, la Diputació de Barcelona és una de les cinquanta corporacions provincials que existeixen en aquest país amb unes funcions administratives i polítiques perfectament establertes. Però, segons la història, la Diputació de Barcelona és la institució que va utilitzar Prat de la Riba per posar els fonaments de la recuperació política i cultural de Catalunya i ha estat, durant molts anys, una mena de sagrari on s'han conservat —malgrat tot— les grans iniciatives que va endegar el fundador de la Mancomunitat de Catalunya.

En aquest context, la política cultural de la Diputació no es pot comprendre sense tenir en compte el llegat històric que ha marcat la seva vida, fins i tot durant els anys més foscos per a Catalunya, i que li ha donat unes característiques molt concretes i realment importants. La història farà justícia a aquesta institució que ha volgut conservar, i ha conservat, unes joies culturals com són la Biblioteca de Catalunya, l'Institut del Teatre i d'altres que un determinat moment foren molt importants i que van escampar la llavor de la nostra recuperació nacional.

Era natural que la Diputació, ja dins la vida democràtica, iniciés la seva política cultural amb el reforçament del seu llegat històric i amb la voluntat d'endreçar —en la mesura de les seves possibilitats— tot aquest patrimoni cultural que haurà d'ésser transferit, quan n'arribarà el moment, a la Generalitat de Catalunya. Perquè sembla que, tradicionalment, aquesta, ha estat una de les funcions de la Diputació. Embrió, en temps de Prat de la Riba, de la Generalitat que vindria

amb la República. Hivernacle on es conservaren, durant els anys de la Dictadura, les restes culturals de la Generalitat, i llevadora, en els temps de la Generalitat provisional, de la definitiva primera institució nacional de Catalunya.

El President de la Diputació, Sr. Antoni Dalmau, manifestà en l'acte de presa de possessió del càrrec que calia iniciar una política de col·laboració amb la Generalitat de Catalunya. En aquests moments aquesta política de col·laboració ja és una realitat.

Arrel / Diputació

També en l'ordre polític i administratiu, la Diputació ha realitzat aquests darrers temps un esforç considerable per tal d'adequar-se dignament a la nova situació democràtica i autonòmica. Tal com va manifestar el President de la Corporació, senyor Antoni Dalmau, en l'acte de la seva presa de possessió, calia iniciar una política de col·laboració com més estreta millor amb la Generalitat i traspasar-li tots aquells serveis que lògicament li corresponen. La legalitat vigent, com ja és sabut, no permet traspasar gaires coses a la Generalitat. El projecte de tots, o quasi tots, els partits catalans, de dissoldre les Diputacions no es podrà realitzar a curt terme. Però això no ha pas d'impedir de cap manera que la Diputació de Barcelona doni a la Generalitat de Catalunya tot el suport possible.

Tot esperant els canvis legals necessaris, la Diputació, per mitjà d'una política de convenis, ja ha començat a traspasar alguns serveis. Aquesta política tindrà continuïtat els quatre anys vinents i també anirà acompanyada d'un esperit de col·laboració i de coordinació.

D'altra banda, és evident que la Diputació no es pot deixar caure en la rutina administrativa. És una institució prou important i amb responsabilitats massa clares

per abandonar-se a la inèrcia. En aquest sentit, ja s'ha començat a aplicar —com també ho anuncià el President Dalmau— la reforma administrativa, i amb dos objectius ben clars: netejar l'aparell administratiu de la casa de totes les possibles conseqüències de tants anys de gestió no democràtica i dotar-lo del grau de modernitat i eficàcia que reclamen i permeten els temps moderns i del que ha d'ésser una gestió progressista i democràtica de la cosa pública. I aquesta reforma administrativa es portarà a terme tan bé com es podrà i sense perjudicar els interessos legítims dels treballadors.

Tampoc no caldrà recordar que la Diputació ha viscut darrerament una etapa força complicada. Va ésser, els primers moments de la Generalitat, la base material de la primera institució de Catalunya i va tenir l'honor de compartir-hi la personalitat històrica del Molt Honorable senyor Josep Tarradellas. Ha viscut també un període d'incertesa sobre el seu futur. Afortunadament, ara la Diputació ja està més estabilitzada, i això li ha de permetre de planificar, de la manera més adequada, la seva actuació al servei dels municipis de Catalunya. I aquest va ésser, precisament, un dels arans

La Diputació ha conegut darrerament una etapa força complicada. Va ésser la base material dels primers moments de la Generalitat i va tenir l'honor de compartir amb la primera institució de Catalunya la personalitat històrica del Molt Honorable senyor Josep Tarradellas. A la fotografia, el Molt Honorable senyor Josep Tarradellas i esposa acompanyats pel President de la Diputació, Sr. Antoni Dalmau, esposa i fills.

anuncis del President Dalmau en la seva presa de possessió: la formació d'una comissió de planejament, que elaborarà un programa per a quatre anys.

Tornant a l'aspecte cultural a què ens referiem a l'inici d'aquest treball, cal significar la gran activitat que els darrers mesos s'ha portat a terme en aquest camp. Ens referim, naturalment, al descobriment del crani d'Orce i de les pintures romàniques de Sant Vicenç de Rus.

De la descoberta d'Orce i els treballs que es duen a terme en el jaciment de Venta Micena, ens en ocupem en aquest mateix número de la nostra revista i no cal doncs que ens hi estenguem. Però sí que cal fer esment de la recent desaparició del doctor Miquel Crusafont i Pairó, director de l'Institut de Paleontologia de Sabadell, sota la direcció del qual s'efectuen els treballs Paleontològics d'Orce. El ple de la Diputació corresponent a l'agost passat va retre homenatge a la il·lustre figura científica del doctor Crusafont i, entre altres mesures, s'aprovà que en endavant l'Institut de Paleontologia de Sabadell portarà el seu nom. En aquella mateixa sessió la Corporació va tenir coneixement, de mort de la qui fou directora de l'Escola Professional de la Dona, la senyora Eulàlia Cuchi Balada, desapareguda tan prematurament, després d'una breu però meritòria tasca en la direcció del centre. El ple va manifestar el seu sentiment pel traspàs de la senyora Cuchi i el va fer constar en acta.

Prop de la població de Castellar de N'Hug s'aixeca l'església romànica de Sant Vicenç de Rus. En el seu interior, arran d'uns treballs de restauració, es descobriren unes interessants pintures murals. En aquests moments, els murals són a Barcelona per efectuar-ne la restauració mentre duren els treballs d'arranjament de l'església. Un cop seran acabades les obres, els murals seran novament col·locats a l'absis de l'església i així haurem contribuït a incrementar la considerable riquesa que Catalunya té en aquest estil arquitectònic, tan lligat amb la nostra història.

No podriem pas oblidar altres activitats com els treballs d'excavació que es fan a Empúries. Arqueòlegs i tècnics d'arreu d'Europa han participat en encontres i jornades d'estudi on l'any passat es va trobar el temple romà més antic fora d'Itàlia, de tal manera que existeix la voluntat de procedir a la construcció d'un nou museu. I les exposicions. Deixant a banda esdeveniments

petits però entranyables, com la mostra del pintor Manolo Hugué –«Manolo de Ceret a Caldes»– cal recordar de manera especial l'exposició «Els Ibers», que, muntada amb la col·laboració del Ministeri de Cultura, fou exhibida al Museu Marítim de les Drassanes. I ja que parlem de les Drassanes, direm que aquest magnífic monument es convertí en un dels punts d'atenció de la Diada Internacional dels Museus celebrada a Barcelona la primavera passada.

Les qüestions relatives al medi natural i el medi ambient, de salvaguarda i potenciació del nostre patrimoni ecològic, preocupen força la Diputació de Barcelona. El Servei de Medi Ambient de l'Àrea d'Agricultura continua les seves tasques d'investigació, resol problemes dels municipis i aporta iniciatives interessants, com és ara la signatura del conveni amb l'Institut Nacional de Meteorologia –dependent del Ministeri de Transport i Comunicacions–, que té com ha finalitat el control de la contaminació atmosfèrica a les nostres comarques. Els resultats i les expectatives de moltes d'aquestes qüestions són reflectits en unes excel·lents publicacions periòdiques. Precisament ha estat el Servei del Medi Ambient el que ha canalitzat els esforços per a la creació d'un Centre d'Estudis del Mar, a Sitges. La Diputació, que des de fa temps disposa d'una important presència cultural a la blanca Subur –la Diputació barcelonina és present a la Junta Assessora de Museus de la vila–, té ara la satisfacció d'endegar aquest centre. No cal dir que l'activitat que arribarà a desplegar respon –tant des d'una perspectiva professional com científica– a les preocupacions actuals pels problemes ecològics i marítims.

Empúries disposarà, en un termini breu, d'un nou Museu.

Arrel / Diputació

I si la preocupació de la Diputació pel mar és potser una novetat, no ho és, en canvi, l'interès que ja ha acreditat pels problemes ecològics de terra endins. En aquest sentit s'han adoptat, no fa gaire, diverses mesures que tendeixen a la preservació d'espais naturals. Garraf i Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac són els protagonistes d'això que referim. En el primer cas, el massís del Garraf, es topa amb la dificultat d'un permís industrial concedit per la Conselleria d'Indústria de la Generalitat. La Diputació ha recorregut contra aquest recurs. El President Dalmau va informar, en el ple extraordinari del setembre, que la resolució emesa pel Departament corresponent de la Generalitat no és prou satisfactòria. Pel que fa a Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac, s'hi han adquirit 319 ha que es vénen a sumar a les que ja eren patrimoni de la Diputació. En concret s'ha comprat la part corresponent a la Mola. Aquesta operació ha costat la suma de trenta-cinc milions de pessetes. Ara la Diputació barcelonina és propietària de 2.063 ha. de parc natural, que s'estén sobre una superfície de 9.638 ha.

Hem parlat de la terra, i la terra és feta de pobles i ciutats amb gent que es relaciona i es comunica. Passarem de llarg de moltes de les obres públiques realitzades –variants, agençament de carreteres, de ponts i d'accesos, de carrers i de col·lectors– però ens aturarem en un punt de futur. I recordarem les Jornades de Sau, que, patrocinades per l'Àrea de Cooperació Municipal, van tractar la possible estructuració futura de serveis comarcals i supracomarcals, sigui quina sigui la futura divisió territorial de Catalunya. Aquesta mateixa Àrea de Cooperació va tenir la iniciativa d'acreditar i de publicar, en dos acurats volums, molt del que van ser les reflexions –inèdites la majoria– que sobre aquest tema va realitzar el mestre Pau Vila.

Arribem ara als serveis socials i sanitaris. Les Llars Mundet van prenent un aire nou, més alegre i modern, amb la inauguració de noves residències de vells i amb la creació de nous circuits de colònies estivals per a infants i joves. La Fundació Pública «La Flor de Maig», –estretament vinculada a la Diputació– ha vist ateses moltes de les seves reivindicacions en ser potenciats els serveis d'educació especial que hi funcionen. Per cert, cal fer avinent que l'auditori de «La Flor de Maig», va ser testimoni d'una interessant Jornada de Reflexió sobre Toxicomanies i Dogodependències, una qüestió d'allò més

punyent i actual, en la qual la Diputació intervé per mitjà del seu Servei d'Orientació, Prevenció i Teràpia per Toxicòmans (SPOTT). Altres assumptes, com la planificació familiar i les malalties específiques de la dona, reben una atenció especial per part del Servei de Sanitat –a la Casa de Maternitat– i moltes de les reunions sobre aquestes qüestions han estat presidides pel President mateix, senyor Antoni Dalmau.

No podem acabar aquesta crònica sense parlar de premis, de commemoracions i de llibres. Esmentarem els Premis Nacionals de Teatre i Dansa –patrocinats pel Servei d'Ensenyament de la Diputació i el Departament de Cultura de la Generalitat–; recordarem els cent anys que acaba de complir l'Escola de la Dona, i en parlar de la política editorial ens caldrà aturar-nos i explicar detalls. Des de fa mesos la col·lecció «Clàssics del pensament modern» ofereix a la cultura catalana un conjunt de textos del pensament científic i filosòfic europeu. La nova «Biblioteca dels clàssics del nacionalisme català» aporta textos que són autèntiques recuperacions. William Shakespeare –i d'altres autors clàssics i moderns del teatre– és al carrer –i es pot dur a la butxaca– gràcies a les iniciatives editorials de l'Institut del Teatre, centre que, d'altra banda, continua essent el punt de referència més important que té Catalunya per a l'aprenentatge de l'art dramàtic.

I el punt final el farem amb música; el concurs «Paraula de Rock» va ser disfrutat per centenars de nois i noies de les comarques barcelonines. No podia ser d'altra manera: la Diputació de Barcelona, una vella institució, es fa seu tot allò que és nou i jove.

Recentment la Diputació ha procedit a l'adquisició de 319 hectàrees del massís de Sant Llorenç del Munt per un import total de 35 milions de pessetes. Els terrenys adquirits eren propietat del senyor Quadras, el qual veiem a la fotografia donant explicacions al President Dalmau en el decurs de l'excursió que es realitzà el mes d'abril al cim de la Mola.